

LLIBERTAT

ANY II. — Núm. 322

TARRAGONA, DIUMENGE, 8 D'AGOST DEL 1937

FRANQUEIG CONCERTAT

PREU: 15 CENTIMS

Atenció al camp! Res de reformes impremeditades i que no responguin a les especials característiques del nostre poble!

Les delícies de l'economia dirigida

Una ofensiva dels organismes oficials contra el port de Tarragona

Des del 19 de juliol del 1936, o sigui des de què dura la rebel·lió dels militars traidors, com a cosa natural en tota convulsió, el comerç després de servir totes les comandes signades amb anterioritat es paral·litza quasi totalment. El nostre port però, continuà treballant quelcom degut a les activitats que en aquells moments desenrotllaven els Comitès de Proveïments de Tarragona i Reus, ço que permetia un tràfec relativament normal amb el port de Marsella.

Durant tot aquest temps, els obrers portuaris anaren defensant el seu jornal, ço que representa el benestar d'una part bastant important dels obrers tarragonins, car no s'ha d'oblidar que el port és una de les principals fonts d'ingressos de la nostra ciutat.

Passat aquest període i en fer-se càrrec de la Conselleria de Proveïments i Economia un sol Partit, ha començat una política de desprestigi envers el port tarragoní, dirigida sempre, en tenim el convenciment, per persones, cap d'elles dirigent ni responsable de les esmentades Conselleries, sinó per empleats temporers, que no tenen altre mèrit ni competència que ésser socis del Partit dirigent, els quals abusant de la confiança en ells dipositada han fet tot el possible perquè les manipulacions fetes al port de Tarragona resultessin en extrem elevades.

Aquesta ha estat la primera part de la maniobra, car ha servit per a portar el convenciment als dirigents de què no era convenient el nostre port per excessivament car i això ho han intentat demostrar, o potser ho creuen sincerament, degut a la incompetència manifesta de tots els delegats de la Conselleria de Proveïments que han vingut a resoldre afers de caràcter marítim.

Un exemple per a mostra: un carregament complet que arriba al nostre port. Qualsevolga empresa competent, el primer que fa és sol·licitar un forfait de qualsevolga agent de Duanes per tal de conèixer amb exactitud al preu que li resultarà la manipulació posada sobre vagó o magatzem i per tant poder comptar sobre una base segura els preus a què han d'ésser venudes les mercaderies.

Doncs bé, lluny d'això, la Conselleria per mitjà dels seus competents funcionaris temporers arriba a Tarragona i en lloc de lliurar totes les instruccions per a la manipulació del carregament en una sola mà per a una millor direcció, s'erigeix ell en director i tracta amb tots els estaments que han d'intervenir-hi, essent el seu resultat catastròfic. Seguint l'exemple posat, un agent el que hauria fet, és el següent:

Carregament que arriba al nostre port i s'ha de reexpedir en vagons, atrac del vaixell al moll de Costa i entrada de la mercaderia als tinglados, reexpedint la següidament per ferrocarril des del propi port. Total una manipulació, màxim dues, depèn de la quantitat de vagons que la Companyia podés facilitar.

El que varen fer els competents; amarra del vaixell al moll paral·lel, descàrrega sobre carro i trasllat a un magatzem de la població, manipulació a la descàrrega, a la càrrega dels carros, descàrrega al magatzem, trasllat del magatzem a l'estació i per tant nova manipulació al magatzem i a l'estació amb els corresponents viatges de carro. En resum, que l'esmentada operació resultà a un 400 per 100 més cara del que havia de valer.

Aquest i no altre és l'argument emprat a Barcelona contra el nostre port, ço que ha determinat que totes les manipulacions es facin pel port de Barcelona i no tan sols això, sinó que malgrat les intencions del Govern de València, manifestades a uns obrers pel propi director generals de Proveïments de què al port de Tarragona se li havia assenyalat com a corresponent al mateix el treball d'importació i exportació de les seves comarques naturals com són Lleida, tot el Penedès, Baix Ebre i Baix Aragó, li ha estat sostreta tota l'exportació dels productes del nostre camp, com són l'oli, les avellanes i el vi.

Davant aquest estat de coses i el conflicte que crea a la nostra ciutat aquesta ofensiva, els obrers portuaris han fet gran nombre de viatges a Barcelona fent gestions prop de les Conselleries per tal de re-

Podria evitar-se

Des de fa uns dies que els veïns de les cases que enquaden els darreres del que fou Hospital Militar de la nostra ciutat estant vivint un cas de barra colectiva que hauria de buscar-se ràpidament el remei per tallar-ho tot seguit.

Volem referir-nos a uns desafortunats refugiatos que amb tota la mala educació i desagraïment de que són capaços des de els finestrals dels darreres de l'esmentat edifici estant insultant amb paraules una mica massa grolleres els veïns que per obligació o per espai surten a les eixides de les cases properes on ells es troben avergonyint-los i obligant-los a retirar-se a l'interior dels pisos. La grolleria es més feridora si es dona el cas de què el que surti a l'aidia sigui una dona.

Creiem que les nostres autoritats o bé els encarregats o comitès que tenen compte dels refugiatos haurien de prendre les mesures necessàries per tal d'obligar-los a callar i fent-los-hi conèixer com han de portar-se amb aquells ciutadans que moltes vegades, les més, àdhuc es sacrifiquen o els obliguen a sacrificar-se per tal de què ells puguin gaudir d'un benestar que ben segur mai havien gaudit en la seva terra erma en agricultura i sentiments.

soldre aquest important problema. No han estat escoltats! Els dirigents malgrat ésser d'un partit que es diu obrer s'han tancat en la seva "torre de marfil" i no han escoltat el clam dels treballadors.

El nostre port pateix ja els efectes d'aquesta ofensiva, són pocs, molt pocs, els vaixells que hi entren. El seu tràfec es limita quasi exclusivament a les entrades d'algun vaixell anglès de la Companyia MacAndrews i al vaixell de la matrícula de Tarragona "Clutat de Reus". Amb aquest tràfec és impossible que visquin els obrers portuaris, obrers mercantils de transports marítims i els de Comerç a l'engròs i tants altres, car com hem dit en un principi, una de les principals fonts d'ingressos de Tarragona és el nostre port.

Fracassades ja totes les gestions a Barcelona, portades a cap en nom d'un dret i una justícia i les portades a cap invocant la solidaritat política, el Comitè administratiu dels obrers portuaris visità ahir al comissari de la Generalitat i a l'alcalde, companys Fort i Boronat, als quals exposaren amb tota cruesa la situació desesperant per què travessen. Les dues autoritats, tarragonines de soca-arrel, prometeren posar tots els seus esforços en defensa dels interessos de la ciutat i el seus obrers.

Celebrem moltíssim que s'imposi el bon sentit i que d'una vegada l'iniciament de la nova economia, tan manosejada i tan mal dirigida, entri pels camins que portin la prosperitat al nostre port.

FRANCFORT

Resum setmanal de la guerra

FRONT DEL NORD

A tots els sectors d'aquest front continua una situació semblant a la de la setmana anterior. A la part de Biscaia ha persistit pertanyent la iniciativa a les tropes republicanes que realitzen algunes incursions i cops de mà afortunats. Sovintegen els duels d'artilleria al Nord de la província de Burgos, principalment al sector de Bricia però sense ulteriors conseqüències d'importància. Igualment es pot dir respecte a la província de Lleó, on les nostres forces tenen consolidades les posicions que conqueriren darrerament.

A Astúries tot segueix igual amb els acostumats canoneigs a l'entorn d'Oviedo.

FRONT DE L'EST

La principal activitat en aquest front s'ha traslladat de la zona d'Osca al Sud de l'Ebre, especialment al sector de Montlaban. Aquí des del començament de la setmana les tropes republicanes han desenrotllat una sèrie d'atacs que han donat per resultat l'ocupació d'importantes posicions i els pobles de Badenas. El Colladico, Salcedillo i Rudilla, on els feixistes oferiren seriosa resistència. L'avang de les nostres forces que sembla portar la direcció de Daroca, amena-

ça trencar el sistema de comunicacions de totes les tropes enemigues que es troben a la part de Terol i Albarracín. Més al Sud, a la zona de Portarubio també ha atacat i avançat l'exèrcit republicà, prenent el poble de Pancrudo amb tot el qual va quedant molt compromesa la situació dels feixistes que temps enllera emprengueren la ofensiva per Fuenferrada i es troben encara pels voltants de Vivel del Río.

La pressió enemiga a l'Oest de Terol ha perdut intensitat aquests darrers dies, mentre que les forces republicanes, per aquesta part al reaccionar en sentit ofensiu també han avançat quelcom, aconseguint situar-se en bones posicions entre Valdecuenca i Bezas, i més a l'Oest, ocupar novament el poble de Frias de Albarracín.

FRONT DEL CENTRE

Està bastant encalmada la lluita en aquest front, àdhuc al sector de Brunete on després dels durs combats sostinguts en dies anteriors, la situació no s'ha modificat i l'activitat es escassa.

A la província de Guadalajara les nostres forces han efectuat lleugers avanços sense trobar gran resistència de l'enemic.

S'han sostingut algunes accions al Sud de Madrid, sector del Jarama, zona del Teix i a Extremadura, havent obtingut algunes aventatges les tropes republicanes.

FRONT DEL SUD

Els atacs dels feixistes al Nord de Villaharta han anat cedint en intensitat i freqüència davant l'eficaz resistència de l'exèrcit republicà, que per la seva part ha operat en sentit ofensiu a alguns punts del front de la província de Còrdova.

La situació segueix sense variacions importants a les províncies de Jaen i Granada, continuant en general la tònica de poca activitat a tot el front andalús.

S-F.

Aquest número ha passat per la
prèvia censura

Somnis d'aquest estiu

Honorable delictes

El que dormia es mostrava inquiet. Es veia jutjat per uns militars de la facció.

El començ del judici era moral. N'havia presenciat alguns i no trobava altra diferència que els rostres dels jutges i el quadre que presidia la sala.

Nom, anys, estat, naturalesa, domicili, etc., més tard li fou preguntat per llur filiació política i religió que professava. Tot era contestant amb un tó de veu segur, quasi enèrgica. Els jutges es reien de l'enteresa de l'acusat en emetre respostes.

No era terrorista, ni ateu, No era socialista ni tant sols republicà. No tenia filiació política. Però era catòlic. Que podien fer-li? No s'havia embrancat mai en la defensa de cap forma de govern. Estava disposat a ésser governat per qualsevol, mentre ho fessin bé. Per això estava tranquil.

I l'anaven a absoldre.

Però un energumen amb espasa, es féu llegir el principi del judici. Nom, anys, estat, naturalesa... i aquí es deturà. L'acusat era català. Ai las!

I els havia passat inadvertit. Era català i tenia la poca vergonya de no abaixar el cap! Era català i l'anaven a absoldre! El president no perdonava l'oblit i enfurismat cridava un tinter pel cap del presoner.

Després la sentència. Pena de mort.

El que dormia es sentia del dolor del cop...

L'anaven a matar. Havia comès el gran crim d'ésser català.

Però no el mataren. Es va despertar i s'arreglà el coixí. Una aruga massa grossa i dura li causava un dolor intens a l'orella esquerra.

Justament al lloc on el president del tribunal li havia encertat amb el tinter.

No pogué dormir més. Amb les mans dessota la mandíbula inferior assegut al llit, els colsos descansant sobre els genolls, considerava i tragué aquestes conclusions.

Ni dormir podia un hom estar tranquil.

El dolor és un bé i no un dany. Avisa en quin lloc del cos està el mal i indica que es necessari cuidar per a evitar pitjors conseqüències.

El seu cap aquí, estava assegurat. Allí perillava. I es féu el propòsit de dir als jutges que el jutgessin si un dia tenia la dissort de caure en mans dels rebels que era fill de Salamanca o Ceuta. No s'exposaria a sofrir la sort de tants catalans sacrificats a la felonía d'uns militars sense honor i raó.

El nostre home era un covard. L'estava disposat a negar llur nacionalitat.

No són menys covards els catalans que callen quan injurien Catalunya.

Aquests la vendrien sense remordiments. No la consideren seva del tot i potser fan bé.

Que recordin però que el dolor senyala on és el mal. I si els fa mal el cap i no es cuiden amb remeis eficaços, poden perdre'l. Un remei eficaç en aquests temps, és sentir-se català i demostrar-ho. Els catalans si el feix trepitja la nostra terra morirem a mans estrangeres per un delictes que ens honra. Ésser catalans. I no fórem ni de molt, els primers immolats a la fòbia anticatalana de gent estrangera. Cal no oblidar-ho mai. Mai.

JATORRI

Temes locals

El Port de Tarragona

I

La favorable situació estratègica i geogràfica del nostre port i l'any constant i decidit de superació i millorament de tota la vida portuària han convertit el port de Tarragona, en pocs anys, en un dels millors ports d'Espanya. A mesura que les reformes s'han anat convertint en realitats, el seu moviment s'ha anat incrementant en una bona proporció, per qual cosa el comerç s'ha beneficiat de tots aquests avenços.

El port de Tarragona ha esdevingut el predilecte del comerç. La serietat i honradesa de tracte dels nostres elements portuaris han guanyat un prestigi que cal reconèixer i que moltes vegades ha fet que es convertissin en orientadors de les tasques portuàries. El treball i l'afany de superació no s'han malgastat i el port de Tarragona gaudeix dintre de la Mediterrània d'un prestigi digne i elevat.

Els nostres avenços ens han reportat uns enemics, els ports que s'han perjudicat amb el nostre prestigi, i entre aquests els més importants són els ports llewantins que han emprés de molt temps una forta campanya contra nosaltres. València fou el que amb més energia dirigí els seus atacs contra nosaltres i aprofitava totes les ocasions per tal de fer-nos la vida impossible, amuntant obstacles i entrebancs damunt la nostra tasca, però la constància nostra i la manca de serietat i honradesa d'ells ens convertia en un bloc inatacable i fort. I com que la serietat i honradesa en el treball no és pas cosa que es pugui improvisar, sinó que respon a una tradició guanyada a còpia d'esforç i sacrifici, aquesta manca d'aquestes condicions, més que altres raons, és el que ha fet fracassar els desigs dels nostres enemics.

L'aguerra ha paralytitzat el nostre port i sembla que hi hagi gent interessada en fer-lo desaparèixer. Recordeu els mesos d'estiu amb vaixells carregats de productes per a la terra; amb exportacions de vi i articles de la nostra agricultura, baluard de les riqueses del nostre camp. Camions, carros, vagonets, trens, neguit, treball honrat, calor que vol dir vida, tot allò que nosaltres volem i desitgem, i amb nosaltres tots els catalans, han desaparegut.

El nostre port ja no és un port. És un refugi. Una cosa morta. Fa llàstima i vergonya. Talment sembla un somni per aquells que havem viscut aquella vida intensa que ens feia córrer dalerosos rera el treball però al mateix temps ens enorgullia com a tarragonins. I avui aqueixa calma desesperant que ens omple d'una estranya inquietud, inquietud que ens fa pensar en l'avenir, en el pervindre del nostre port. És possible que no trobem una solució per tal d'intensificar el tràfec al nostre port? És possible que aquest hagi d'anar llanguint sense ni un bri d'esperança?

Estimem Tarragona, i estimant Tarragona havem d'estimar el nostre port que és el nostre orgull i la nostra vida. I tornarem novament el bon temps, vindran aquelles bones anyades en què, conseqüència de l'esforç de tots, el Port de Tarragona ja no era pas únicament per atendre les necessitats de les nostres comarques sinó que havia d'atendre les lleidatanes, l'Aragó i bona part de les comarques barcelonines.

El nostre port, l'activitat del nostre port, la serietat i l'honradesa del nostre port, havia esdevingut un perill per altres ports.

Aconseguiran vèncer-nos? No, si tots els tarragonins sabem defensar-lo.

El poble americà i l'aniversari de la nostra guerra

El que ha aconseguit el poble espanyol, que defensa la seva llibertat i la seva independència, en un any

En un article titulat "A l'any de guerra", diu el diari "Sunday Worker", de Nova York:

"El temps passa vertiginosament. Cal un esforç d'imaginació per a recordar que avui fa un any que les hordes de Franco es rebel·laren contra el Govern espanyol del Front Popular, legítimament i democràticament elegit; que han transcorregut dotze mesos d'ençà que el feixisme intentà anular, a força de metralla, les eleccions. Molta és l'aigua i la sang que des d'aquell moment ha passat per sota el pont ibèric. Hitler i Mussolini han estat desemmascarats. Es coneix perfectament llur decidida actitud a Franco.

Els seus exèrcits i les seves esquadres han envaït Espanya.

La guerra s'inicià amb avantatge per als feixistes. Franco tenia aviació i municions; el poble només disposava dels seus braços i del seu amor a la llibertat.

Però els braços nus no són prou per a vèncer el feixisme.

Per això al principi, i a pesar de l'incomparable valor del poble, els "defensors de la cristiandat" (moros afalagats en llurs instints, nazis pagans i mercenaris de Mussolini), empenyeren els defensors d'Espanya, no instruits militarment encara, fins a les portes de Madrid. Però la voluntat d'un poble lliure no pot ésser destruït pels abusos. I no es destruí.

El segon període de la guerra culminà en la paralytització de l'avanc. Els defensors de Madrid s'apinyaren, lluitaren com a herois, com a superhomes, més que com a homes heroics, als voltants de la ciutat, i refrenaren els passos de Franco.

Per bé que Màlaga, Sant Sebastià i Bilbao foren evacuats, els lleials, lluny de desmoralitzar-se, continuaren lluitant acarnissadament, defensant el terreny pam a pam. D'ençà que Negrín s'encarregà del Govern, la defensiva s'ha convertit en ofensiva.

Sobrevingué un tercer període, caracteritzat per la formació d'un gran exèrcit, unificat, disciplinat, el qual portaren els veterans llur experiència d'un any terrible de lluita.

Avui els secuacs de Franco són rebutjats a Madrid, forçats a retrocedir al Jarama i a Guadalajara.

Les forces defensores del progrés, els lleials, "estran fent l'impossible".

I porten a cap aquesta obra, malgrat el vergonyós paper que, sota l'excusa d'una política de neutralitat, que afavoreix directament Franco, exerceix Amèrica.

Aquesta és una de les pàgines que més admiració desperten; una de les més glorioses de la història del món.

Aquí, a Amèrica, el mateix que a la resta del globus, tots els amants de la humanitat, tot els partidaris de la democràcia, de la veritat, de la justícia, de la pau, senten el desig de constituir una poderosa força mundial capaç d'aixafar el feixisme internacional, d'enfonsar-lo i veure a sempre en l'oblit."

Solidaritat hispano-mexicana

A Mèxic celebren la "Setmana dedicada a l'Espanya Republicana"

Ciutat de Mèxic. — Com una mostra més de la solidaritat envers el poble espanyol i amb motiu dels sofriments de què és víctima per la guerra civil espanyola, la Confederació General de Treballadors de Mèxic ha assenyalat la setmana del 2 al 8 d'agost per tal de dedicar-la a tot el país a l'Espanya republicana.

Aquesta "Setmana dedicada a l'Espanya republicana", com ha estat anomenada, consistirà en conferències, teatre, cinema, ràdio, concerts, audicions musicals, llibres, opuscles, periòdics, edicions especials dels periòdics obrers, recaptés públiques, mítings, manifestacions, etc.

Durant els dies de l'1 al 5 d'agost se celebraran importantíssimes conferències al Palau de Belles Arts, dedicades a l'evolució històrica del poble espanyol i al moviment obrer a Espanya durant els deu mesos de guerra a la Península Ibèrica. La darrera conferència tindrà per tema "El poble nua".

Amèrica davant el cas d'Espanya. Pel que es refereix al teatre, es donaran representacions de les principals obres del teatre espanyol de tots els temps, per les diverses companyies que treballen actualment a Mèxic. Igualment tindran lloc representacions de les còpies de caràcter popular escrites a Espanya amb motiu de la guerra civil.

Durant tots els dies de la "Setmana dedicada a l'Espanya republicana" les estacions de ràdio donaran conferències explicant i orientant el públic de Mèxic sobre la guerra civil que es desenrotlla actualment a Espanya, i als cinemes es projectaran pel·lícules relatives a Espanya. Aquestes pel·lícules estaran relacionades també amb la vida espanyola i amb el desenrotllament de la guerra civil.

Pel que es refereix a concert, audicions musicals, recitals públics i discursos s'ha format un programa que conté música espanyola moderna, música popular espanyola, cors i declamadors de les associacions obreres.

Amb motiu d'aquesta "Setmana", s'editaran i es repartiran llibres i opuscles que contindran fragments de l'actual lluita espanyola. Serà editat un periòdic dedicat al poble espanyol amb el nom de "Espanya Llibre", i es faran igualment edicions especials dels periòdics obrers dels quals n'hi ha cent cinquanta que publiquen les diverses agrupacions de la Confederació de Treballadors Mexicans.

El dia 5 d'agost es farà una recaptat per les brigades de dones membres de la citada Confederació, que s'encarregaran de reunir cabals destinats a les víctimes de la guerra.

Per tal de cloure amb fermall d'or aquesta "Setmana", el diumenge, dia 8 d'agost s'efectuarà en aquesta ciutat una gran manifestació i igualment es portaran a cap demostracions a tots els llocs de la República.

La Confederació de Treballadors de Mèxic ha fet una crida fraternal a tots els treballadors i els pobles de Mèxic en general amb el fi que n'estin el seu ajut entusiasta a la Setmana en qüestió, que serà un gran homenatge al poble espanyol.

IMPORTANTE

Compro toda clase de objetos de plata, platino y oro por pequeño que sea su tamaño.

Ofrezco buena oportunidad ya que pago mucho más de su valor. Informes: FONDA ANTIGUA VERDU, Plaza de la República, 35, teléfono 1653.

Avisando se pasa a domicilio

Cinema Teatre Tarragona

Extraordinàries i selectes sessions de Cinema Sonor per a

DIUMENGE dia 8, TARDA solament, a les 5 en punt.

ÚNIQUES SESSIONS

Dues grans produccions nacionals

LA HIJA DE JUAN SIMÓN

D. QUINTÍN EL AMARGAO

Completarà el programa, la projecció d'una cinta de

DIBUIXOS

Regiran les notes de costum.

Els "AMICS DE LLIBERTAT" defensen la revolució veritable de Catalunya i lluiten lleialment per un nou estat de coses constructiu, just i humà.

CAMISES CORBATES

darreres novetats

= ALSINA =

CAMISER

CORB

callament en què es troben els treballs del Comitè."

Marian Foyé

Un heroi català

La idea llançada per un col·lega barceloní ha de convertir-se en una realitat. El nom del gloriós aviador català Marian Foyé ha de retolar una via de la nostra capital. Hem de glorificar els herois que saberen lluitar i sacrificar-se per la causa de la República. Des del primer moment, d'una manera abnegada i generosa el jove pilot volà per damunt de les terres enemigues ocupades per la facció, de vegades amb simples avionetes, gairebé de turisme, que a desgrat la seva petita Foyé les encarava amb els potents avions enemigues. Quan s'alçà, espai amunt, per a batre les ales negres, no hi havia encara a l'Espanya lleial els formidables avions que ara posseïm. Era damunt d'aparells bon xic deficients que Foyé es jugava la vida a cada instant i a cada hora. Darrera seu el pilot català deixà l'esposa la família, la seva càtedra de l'Escola de Treball el benestar, per incorporar-se a l'heroica legió anònima dels soldats de l'aire.

Quan caigué l'heroi, caigué enmig de les restes d'allò que ell tan havia estimat, l'aeroplà. Molts coneixen la vida d'aquest malanguat pilot, però potser algú ignora fins a quin punt estimà l'aviació i se sacrificà per ella contribuint a la seva popularització a Catalunya.

Des de menut a l'escola mostrà un interès vivíssim per una cosa que no comptava pas amb massa anys d'existència i estava mancada de tradició i història: l'aeroplà. Aquest entusiasme vers una cosa de possibilitats il·limitades per a un esportista i un enginyer de la primitiva Escola Civil d'Aviació, institució precursora de mitjans econòmics, però fèrtil en il·lusions i esperances.

En aquell organisme que animaven un grup d'homes coratjadors Foyé aviat es féu remarcar, com s'havia fet remarcar en l'estudi a la Universitat i els centres catalanistes. Poc temps després era pilot i seguidament començava un dels

aspectes més interessants i actius de la seva vida i la campanya de proselitisme que desenvolupa arreu de Catalunya. No hi ha ciutat ni poble nostre una mica important que no recordi la figura simpàtica d'aquest home jove parlant-los d'avions, de la seva tècnica i dels seus secrets. Més tard s'apassionà per una branca de l'aviació: el vol a vela.

Foyé fou un veritable líder d'aquest esport a casa nostra. Gràcies a ell molts centres i entitats esportives crearen seccions de vol a vela. No en tingué prou amb el seu exemple i la seva paraula per fer estimar i comprendre, l'aviació a la gen sinó que agafà la ploma i des de les pàgines dels diaris i rotatius catalans continuà la seva tasca. La Generalitat l'envia a Alemanya a seguir uns cursos ampliats. No li venia mai d'una hora per a allò que ell considerava el nord o la finalitat de la seva existència. El 6 d'octubre l'aviador s'ofereix a la Generalitat. És un defensor abnegat de Catalunya. El 18 de juliol es posà novament a disposició del nostre Govern.

Des d'aquella data Foyé, des del seu aparell, plantà cara a les ales assassines del feixisme. Era modestíssim, realitzava les accions més heroiques sense acceptar cap afalac ni cap recompensa. Quan caigué mal ferit entre les restes del seu aparell, ningú no se n'assabentà. I la seva tendència fou un veritable turment. Sofria d'una manera espantosa. De resultes de les greus ferides va morir l'hivern passat. Al seu enterrament hi assistiren moltes persones que aixecaren en silenci el puny enlaire davant de les seves despulles glorioses embolcallades amb la bandera catalana.

La ciutat de Catalunya tota està en deute amb l'heroi caigut. El seu nom gloriós ha de figurar en una principal via ciutadana. És el menys que podem fer a la seva memòria immortal.

(De "L'Última Hora").

Espigolant

M. Badia i Colomer, des del "Diari de Reus" escriu sobre els desencís del paradís feixista i diu al respecte alguns comentaris molt adients prenent peu d'un personatge imaginari:

"I establim la relació. El feixista granadí pot ara reconèixer més o menys honradament el seu error; el seu desencís per l'actuació dels seus — que potser no és tal com li havien donat a conèixer — encara que estem segurs del fons moral de l'individu, pel sol fet d'ha-

ver abraçat aquell ideal conduent a l'esclavatge dels homes. El fet és que està desencís, i per les raons que siguin ha passat d'ésser un ferm, lluitador a un element al·lunyat i disconforme. Així al camp lleial ens ha de servir d'al·lògament, puix que a tots els camps es poden donar aquests casos. I es donen.

Així, doncs, si al camp antifeixista es parla i es parla de justícia estricta i del fidel interpretació dels postulats proletaris, procu-

El mitger, l'arrendatari, el parcer, el petit propietari, el rabassaire injustament expropiats han d'ésser reintegrats immediatament en la possessió de la terra que conreen!

Altrament la producció de la terra anirà minvant, amb el consegüent perjudici per la causa que tots defensem!

rem entre tots no caure en l'error de voler fer cada u la nostra justícia i donar la nostra interpretació particular als fets i a les coses, obrant violentament i sense meditar perquè llavors podem — hi ha arguments que enforteixen aquesta tesi — crear, en el més feliç dels casos, una sèrie d'elements indiferents, que són els que en definitiva poden decantar la balança quan es tracti d'aconseguir la definitiva victòria."

"Última Hora" parla en el seu editorial de la reunió del Sub-Comitè de No-Intervenció i entre altres coses a remarcar diu:

"Què es persegueix amb aquesta convocatòria? Què és el que es vol aconseguir amb la continuació de les reunions? No pensem pas que les respostes ens puguin ésser favorables. Hi ha massa interessos creats — i fins i tot inconfessables — i massa xarxa de tractats i al·lances perquè d'aquestes reunions pugui sortir res de bo.

Sobretot si hom té present que són unes reunions diguem-ne "post-mortem"...

A propòsit de la censura i sobre la forma com s'exerceix "La Publicitat" fa uns comentaris que subscriu íntegrament i que publiquem en la seva part essencial:

"Ni la censura republicana ha arribat a aquest extrem ni és possible que hi arribi. Però nosaltres desitjarem que limités tant com fos possible el seu radi d'acció. Vol-driem encara que els que la inspuen o dirigeixen es fessin càrrec que tot tema tractat amb seny i abnegació per persones solvents i desterrades no ha d'ésser objecte en el moment per cent dels casos de l'estrall del llapis vermell.

Hi ha a cada país mitja dotzena de persones que pel seu prestigi la seva representació, la seva història, el seu desinterès, etcètera, tenen sempre dret a parlar. Interdich de fer-ho quan de tant en tant consideren que n'ha arribat el cas no és cosa que honori la censura

MOSTELLE

Suc de raim sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA

ni que li pugui valer tan sols l'aprovació d'aquells ideals o interessos els quals s'ha proposat servir. Perquè la censura ha de tenir també les seves aspiracions, i allò que més ha de temer en un règim democràtic com el nostre és que hom la pugui qualificar, amb raó, de poc intel·ligent."

"Antena" de "La Humanitat" se guix ocupant-se, del projecte de decret de redistribució de terres del problema del camp i comenta que a conseqüència de les violències comeses al camp aquest ha sofert una forta minva en la producció:

"La política Agrària, que ara es vol "codificar" té aquests punts tan interessants.

Foren collectivitzats 200 jornals de terra de regadiu que produïa 100 quarteres de blat, 100 d'ordi, panís etc. Es va treure els arrendataris (els arrendataris) vells i la collectivitat es va posar a fer feina d'aquesta manera; només es varen sembrar els trossos de terra que estaven llaurats. Resultat; Només s'ha produït un 10 per 100! Téim doncs, que s'ha fet un sabotatge d'un 90 per 100 de cereals a la Nova Economia.

La "prova" encara no està acabada. Les terres de regadiu de la collectivitat ara s'ofereixen al que vulgui. "Que se les quedi un altre!" Total: que l'any vinent el país haurà perdut el 98 per 100 de fruits d'una finca.

Redistribució de la terra? Ara sortiu amb aquestes? Precisament hi ha comarques on pels assaigs i aflujaments de l'activitat camperola (es va perdre l'esperit d'iniciativa) hi ha centenars i centenars de jornals de regadiu abandonats. Després de tot això no fóra més convenient deixar-se de noves reformes i procurar-nos la total producció d'altres anys?

"Compte al camp!" Ara és l'hora que els psiquistes facin honor a aquesta consigna si no volen carregar amb la responsabilitat d'un desastre al camp."

"Solidaridad Obrera" en el seu editorial proclama la seva gratitud al poble rus i la seva repulsa pels que amb el seu suport especulen aci

"Ya está aquí el truco del complot, cuya técnica han aprendido de los monárquicos estos abogados de la gran burguesía. Recurren a él los que se tambalean, los que, sin poder remediarlo, se hundan.

Insinuaciones antisoviéticas, no; insinuaciones antisoviéticas, no; insinuaciones, acusaciones, antiespeculativas, si. Acusaciones contra los mismos que antano nos llamaban "anarcosofistas" y que tornan por sus fueros hipócritas y circunstancialmente abandonados. Acusaciones contra los que han puesto singular empeño en destruir la moral de la retaguardia y hacer añicos la unidad de cuantos sectores luchamos contra el fascismo de todos. Acusaciones contra los que vienen anteponiendo a los intereses sagrados de la Revolución y a las necesidades de nuestra guerra, sus mezquinos intereses de partido, engendrados por el egoísmo más inconcebible. Acusaciones contra quienes para deshacerse de un competidor, hubieron de recurrir a los procedimientos que contra nosotros ponen ahora en práctica tachándonos de enemigos de la U. R. S. S. cuando no somos enemigos, sino de quienes constituyen el gesto de la U. R. S. S., con sus actividades de recreaderas.

Esta es nuestra posición — firme, sólida, incontrovertible — ante la campaña ruin, asquerosa e indigna, que el partido de las escisiones contrarrevolucionarias, viene llevando a cabo contra la Confederación Nacional del Trabajo aglutinante de Sindicatos revolucionarios enemigos por principios, por higiene y por decoro, de comulgar con las ruedas de molino que les brindan los especuladores del apoyo ruso, y comerciantes torpes de la Revolución ibérica."

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva

TARRAGONA

Sugrañes, Impresor. — Tarragona

Magatzems "LAS BALEARES"

Artículos de Platja i Camp
Novetats en articles Camiseria
Darrereres Novetats en tota mena de calçat,
a preus econòmics

Rambla 14 d'abril, 47

Telèfon 1383

TARRAGONA